



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1268/2023
30.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Зафирска Китић, адвокат из ..., против туженог Завода за ургентну медицину у Нишу, кога заступа пуномоћник Владимир Здравковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5245/22 од 15.12.2022. године, у седници одржаној 30.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5245/22 од 15.12.2022. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5245/22 од 15.12.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 890/2022 од 13.09.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је ништава одредба члана 2. Анекса уговора о међусобним правима, обавезама и одговорности (о раду) број .. од 05.10.2011. године, заведен код туженог под бројем .. од 08.02.2021. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 72.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 5245/22 од 15.12.2022. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ништава одредба члана 2. Анекса уговора о међусобним правима, обавезама и одговорности (о раду) број .. од 05.10.2011. године, заведен код туженог под бројем .. од 08.02.2021. године, као неоснован и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 108.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац због погрешне примене материјалног права и битне

повреде одредаба парничног поступка са предлогом да се о ревизији одлучује применом члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је оценио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку. О праву тужиоца, возача санитарског возила код туженог, на плату која се према спорној одредби Анекса уговора о раду од 08.02.2021. године обрачунава са коефицијентом од 8,98, одлучено је позивом на Уредбу о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 44/2001 ... 48/21). Није прихваћено становиште тужиоца, који нема завршену средњу школу здравствене струке у смислу члана 166. Закона о здравственој заштити, да плата треба да му се обрачунава по коефицијенту од 13,57, пошто у санитарском превозу учествује само као део тима који спроводи поступак санитарског транспорта. Образложење побијане пресуде за одлуку о одбијању тужбеног захтева, у складу је са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права. Поред тога, ревизија тужиоца је изјављена и због битне повреде одредаба парничног поступка, али то не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 24.03.2021. године. Предмет тужбеног захтева је утврђење ништавости одредбе члана 2 Анекс уговора о међусобним правима, обавезама и одговорности (о раду) од 08.02.2021. године.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Наиме, иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа. Имајући у виду наведено, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 441. ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је другостепени суд, одлучујући о жалби туженог, преиначио првостепену пресуду.

Међутим, ревизија није дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се ова одредба може применити само у случају када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности спора, односно у случају када је реч о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не у споровима у којима је посебном одредбом Закона о парничном поступку одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спора није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио је као у ставу другом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију је одбијен, с обзиром да ови трошкови нису били нужни за вођење парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, па је на основу члана 165. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**